

Gabaly

Némán kiáltok feléd, uram
Remegve nyújtom neked kezem,
Kapt el, ragadj meg! Azért teszem.
Adj még egy jelet! Mutasd utam!

Most jó, most érzem, fogod karom.
Csináld így, jó, de ne eressz el!
Vagy tudod mit? Mégsem, most nem kell!
Ha mindig itt vagy, azt megszokom...

Vagy ha már elkezdted, rendesen!
Kicsit erősebben lehetne?
Valami húz még, azt hiszem le...
Ha csak így piszkálsz, elveszem.

„Sosem lelem ajtódat zárva...”
Akkor minek a sok kísértés?!
Mi végig az úton kísért, és
Erősebben húzott magába?!

A világot is te teremtéd.
-Kusza lett a dolgok folyása:
Összecsúszt a jó s rossz határa
Szálait kiegyenesíthetnéd.

Bogozom bőszen, makacs menet...
De csak körém feszül a drót
Csak növelem a gabalyt, csomót
Így már sokáig nem is mehet!

Nagy Sándor! Nem bajlódott ő se
Jákob meg simán neked ment

- Addig gyepálta az Istent
Míg ő lett a választott hőse.-

Csak felkúszik a gerincemen
Halvány képe a válaszodnak
Ágálok, mert belém taposnak
De nyersz, mert tudod, mi kell nekem.

Wettstein Albert